

2007. június 21., csütörtök

- k) biztosítsa a kerethatározat megfelelő végrehajtását lehetővé téve, hogy a bizottsági jelentés figyelembe vegye az Alapvető Jogok Ügynöksége és az érintett nem kormányzati szervezetek véleményét, a 2000/43/EK irányelvben megállapított modellnek megfelelően,
- l) vezessen be a megkülönböztetés minden formája ellen való harcot megkönnyítő átfogó jogi keretet a Szerződés 13. cikke alapján a megkülönböztetés elleni harcról szóló átfogó irányelv gyors elfogadása által, amely irányelvnek a megkülönböztetés minden formájára irányuló hatékony, arányos és elrettentő büntető szankciókat, illetve közigazgatási szankciókat – mint a kötelező oktatás és a közérdekű munka –, vagy bírságot (a közéleti személyiségek és a hatóságok képviselői esetében szigorúbbakat, hiszen beosztásuk súlyosbító körülménynek számít) kell tartalmaznia,
- m) vegye figyelembe az a tényt, hogy a Szerződés 13. cikkében említett, a megkülönböztetés alapjául szolgáló okokat nem szabad rangsorolni, ebből következően a megkülönböztetés e formáira a Tanácsnak egyenlő figyelmet kell szentelnie; vegye a büntetőjogi felelősség hatálya alá a diszkriminációs alapokon, vagy az ilyen indítékok kombinációján (többszörös megkülönböztetés) nyugvó, gyűlöletből elkövetett és erőszakos bűncselekményeket,
- n) kötelezze el magát a kerethatározat átültetési határidejét követő legfeljebb három éven belül e kerethatározat rendelkezéseinek egy értékelési jelentés alapján történő felülvizsgálatára, amelyet a tagállamok adnak át nevezetesen az 1. cikk végrehajtására vonatkozóan az eltérések hatókörének csökkentése céljából;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen ajánlást a Tanácsnak és tájékoztatásul a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

P6_TA(2007)0286**A közös európai menekültügyi rendszer keretében hozott döntések****Az Európai Parlament 2007. június 21-i állásfoglalása a menekültügyről: gyakorlati együttműködés, a döntéshozatal minősége a közös európai menekültügyi rendszerben (2006/2184(INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 63. cikkének (1) és (2) bekezdésére,
- tekintettel a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾ (Dublin II rendelet),
- tekintettel a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/9/EK tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 326., 2005.12.13., 13. o.⁽²⁾ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.⁽³⁾ HL L 50., 2003.2.25., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 31., 2003.2.6., 18. o.

2007. június 21., csütörtök

- tekintettel a 2004. november 4–5-i hágai programra,
 - tekintettel a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló tanácsi irányelvtervezetre vonatkozó, 2005. szeptember 27-i véleményére⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottság „A megerősített gyakorlati együttműködésről: Új struktúrák, új megközelítések: A döntéshozatal minőségének javítása a Közös Európai Menekültügyi Rendszerben” című közleményére (COM(2006)0067),
 - tekintettel a hatékonyabb jogvédelem biztosítása céljából az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címének a Bíróság hatáskörével kapcsolatos rendelkezései kiigazításáról szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0346),
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0182/2007)
- A. mivel maradéktalanul be kell tartani a nemzetközi egyezményeket, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményt, és mindig szem előtt kell tartani azt az elvet, hogy a menedékkérőket nem szabad visszatartani;
- B. emlékeztetve arra, hogy a közös menekültügyi rendszer bevezetésének első szakasza az EK-Szerződés 63. cikkének (1) bekezdésében előírt négy eszköz elfogadásával zárult le; mivel politikai és technikai nehézségek is felmerültek, amelyek áthidalása nélkül nem indítható el az európai menekültügyi rendszer második szakasza, amelynek célja, hogy közös menekültügyi eljárást és egységes szabályzatot vezessen be azon személyek tekintetében, akik menedékjogra és helyettesítő védelemre jogosultak; mivel remény van rá, hogy a 2010-re előírt határidőt betartják;
- C. mivel az Európai Parlament a 2004/83/EK tanácsi irányelvben már támogatta a „menekült” fogalom-meghatározását, így az erre az állásfoglalásra is érvényes;
- D. mivel a közös szabályok végrehajtásakor az irányelvek elfogadása csak az első lépés, és ezt a szakaszt a közösségi szinten elfogadott rendelkezések megfelelő végrehajtásának kell követnie valamennyi tagállamban; mivel e végrehajtás Bizottság általi ellenőrzésének nagy jelentősége van, ezért erre a feladatra rendelkezésre kell bocsátani a megfelelő eszközöket;
- E. emlékeztetve arra, hogy a menekültügy területén eddig elfogadott eszközök kizárólag minimumszabályokat állapítottak meg, és figyelembe véve, hogy a legkisebb közös nevező megállapítására irányuló törekvésen túl kell jutni a feltételek romlását eredményező verseny elkerülése érdekében, amely csökkentené a védelem mértékét, illetve a fogadás, az eljárások és a védelem színvonalát;
- F. emlékeztetve arra, hogy a 2004. november 4–5-i hágai programban az Európai Tanács felszólította a Tanácsot és a Bizottságot olyan megfelelő struktúrák megteremtésére, amelyek a konkrét együttműködés megkönnyítése érdekében bevonják a tagállamok menekültügyekben illetékes nemzeti szolgálatait, továbbá úgy ítélve meg, hogy e konkrét együttműködés erősítése, valamint a tagállamok közötti információcseréje és a bevált gyakorlatok cseréje lényeges eszköz ahhoz, hogy megvalósítsák a közös menekültügyi eljárásra és az egységes jogállásra irányuló célkitűzést;

(1) HL C 227. E, 2006.9.21., 46. o.

2007. június 21., csütörtök

- G. mivel a kölcsönös bizalom erősítése a közös menekültügyi rendszer megteremtésének sarokköve, és mivel a tagállamok eltérő közigazgatási szintjei közötti konkrét, rendszeres együttműködés a legalkalmasabb módja e bizalom megteremtésének; mivel a kölcsönös bizalom erősítése szükséges a minőség biztosításához, valamint a menedékjog igazgatásával kapcsolatos általános bizalom növeléséhez, ezáltal elősegítve egy kevésbé ellenséges és hatékonyabb eljárás megteremtését;
- H. mivel a menekültpolitika hatékony megvalósítása több, egymást kiegészítő cél elérését feltételezi, mint például a döntéshozatal minőségének javítása, a védelem iránti kérelmek gyors és biztonságos feldolgozása, valamint tájékoztató kampányok szervezése a származási és tranzitországokban, amelyek felvilágosítást adnak a legális bevándorlás lehetőségeiről, a menekült jogállás megszerzésére vagy humanitárius védelem nyújtására vonatkozó szabályokról, az emberkereskedelemben, kivált a nők és kísérő nélküli kiskorúak kereskedelmében rejlő veszélyekről, valamint mind az illegális bevándorlás, mind a menekült jogállás elismerése megtagadásának következményeiről;
- I. mivel a menedékjog iránti kérelmeknél a feldolgozás minőségének javítása és ezáltal a bírósági eljárások és az eljárási késedelmek számának csökkentése érdekében ésszerűnek tűnik a témával foglalkozó szervezetek, mint például az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) támogatásának igénybe vétele, amely kifejlesztett egy módszert a hatóságok támogatására a döntéshozatal minőségének javításában („Quality initiative”);
- J. emlékeztetve arra, hogy – amint arra 2006. április 27–28-án a Bel- és Igazságügyi Tanács is rámutatott – a késedelmek elkerülése és ezáltal az eljárás hatékonyságának javításához nyújtandó konkrét hozzájárulás érdekében támogatni kell az egységes eljárás bevezetését;
- K. mivel a tagállamok annak ellenére, hogy az Amszterdami Szerződés hatálybalépése óta a menekültügy terén elfogadott intézkedések egy közös alapot képeznek, nemzeti szinten továbbra is olyan intézkedéseket és határozatokat hoznak, amelyek hatással vannak a többi tagállamra, különösen a nemzetközi védelem biztosítása tekintetében;
- L. mivel a 2005/85/EK irányelv 29. cikke előírja a biztonságos származási országnak tekintett harmadik országok közös minimumlistájának elkészítését; és megjegyzi egyrészt, hogy ez a lista még mindig nem készült el, másrészt, hogy a Tanács nem vette figyelembe a Parlament véleményét a 2005/85/EK irányelv elfogadásakor, aminek következményeként az Európai Unió Bíróságán ezen irányelvvel szemben jelenleg semmissé nyilvánítási eljárás van folyamatban; mivel ezt a listát az együttdöntési eljárás keretében kell elfogadni; mivel egy országnak a listára való felvétele nem azt jelentené, hogy az abból az országból érkező menedékkérőktől automatikusan megtagadják a menedékjogot, sokkal inkább azt, hogy minden egyes kérelem egyéni elbírálás tárgyát képezné a menekült jogállásról szóló, az 1967. január 31-i New York-i Jegyzőkönyv (Genfi Egyezmény) által módosított 1951. július 28-i Genfi Egyezménynek megfelelően;
- M. mivel sajnálatos, hogy a Tanács a biztonságos harmadik országok listájának elkészítésekor nem tartotta szükségesnek az együttdöntési eljárás alkalmazását; mivel a Bíróság ebben az ügyben hozott ítélete nagy érdeklődésre tart számot;
- N. mivel a tagállamoknak kiváló minőségű információkkal kell rendelkezniük a származási országban uralkodó veszélyeztetettség aktuális helyzetéről, ha megbízható és méltányos eljárásokat kívánnak biztosítani, amelyek biztosítják a menedékkérők jogainak tiszteltben tartását;
- O. mivel a nők elleni erőszak és erőszakkal történő fenyegetés az élethez, a biztonsághoz, a szabadsághoz, a méltósághoz, a testi és lelki épséghez való jog megsértését jelenti, továbbá súlyos fenyegetést jelent az erőszak áldozatainak testi és szellemi egészségére nézve;

2007. június 21., csütörtök

- P. mivel annak ellenére, hogy bizonyos technikai és politikai nehézségek hátráltatják a származási országokra vonatkozó érzékeny információk cseréjét, végül mindenképp szükség lesz a származási országokra vonatkozó közös adatbank létrehozására, hogy a kérelmek egyedi elbírálása során minden határozathozatali eljárásban érintett személy azonos információkra támaszkodhasson;
- Q. mivel a döntéshozatali eljárás javítása érdekében emelni kell a határozatokat meghozó köztisztviselők képzésének színvonalát;
- R. emlékeztetve arra, hogy az EK-Szerződés 234. cikkében rögzített előzetes döntéshozatali eljárás az az eljárás, amely leginkább lehetővé teszi a Bíróság számára közösségi jog egységességének biztosítását, és ezen eljárás egyik lényeges eleme az az elv, hogy minden nemzeti bíróság felkérheti a Bíróságot határozathozatalra; mivel ugyanakkor az EK-Szerződés ezen elvtől eltérő 68. cikke alapján az Európai Bíróság sajnos csak akkor rendelkezik hatáskörrel a menekültügyi rendelkezések értelmezésére, ha az erre irányuló kérést legfelsőbb nemzeti bíróság terjesztette elő;
1. üdvözlí a közös európai menekültügyi rendszer keretében folytatott jobb gyakorlati együttműködésért tett erőfeszítéseket; úgy véli, hogy az eljárások és határozatok minőségének javítása a tagállamok és a menedékjogért folyamodók érdekeit is szolgálja;
2. megerősíti egy kezdeményező, közös uniós menekültpolitika szükségességét, amelynek alapja a menedékkérők befogadásának kötelezettsége és a visszaküldés tilalma elvének (non-refoulement) tiszteletben tartása; ezzel összefüggésben emlékeztet a demokráciát és az alapvető jogokat előmozdító és védelmező, erős közös kül- és védelmi politika alapvető szerepére;
3. nyomatékosan megismétli, hogy a közös menekültügyi rendszer bevezetésének végleges célja feltétlenül a védelem, a menedékjog iránti egyedi kérelmek elbírálása, valamint a megfelelően megalapozott és méltányos döntéseket eredményező eljárások magas színvonalának biztosítása; hangsúlyozza, hogy a döntéshozatal színvonal-emelkedésének biztosítania kell, hogy a védelemre szorulókat biztonságosan beléphessenek az Unióba és kérelmüket megfelelően feldolgozzák, továbbá biztosítania kell a nemzetközi emberi jogi és menekültügyi jogszabályokban megállapított normák szigorú betartását, különös tekintettel a visszaküldés tilalma elvére;
4. elítéli, hogy a Bizottság láthatóan nem rendelkezik elégséges forrásokkal a menekültüggyel foglalkozó különböző irányelvek végrehajtásának ellenőrzésére, és figyelmezteti a tagállamokat, hogy könnyítsék meg a Bizottság feladatát azzal, hogy megfelelési táblázatot nyújtanak be neki, amelyekben szerepel, hogy mely intézkedéssel az irányelvek mely rendelkezését hajtották végre;
5. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy lépjen fel valamennyi tagállamban egy egységes eljárás bevezetésének támogatása érdekében, aminek előnye a méltányos és a hatékony döntéshozatal lehet, annak biztosítása érdekében, hogy a menekült jogállást a lehető legrövidebb időn belül megadják az arra jogosultaknak;
6. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi védelem és különösen a helyettesítő védelem megadásának feltételei és eljárásai tekintetében mindaddig különbségek lesznek a tagállamok között és napirenden marad a menekültügyi rendszerek eltéréseinek kihasználása, amíg az érvényes menekültügyi jogszabályok minimumszabályokon és a legkisebb közös nevezőn alapulnak;
7. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a menekültügy terén elfogadott eszközök célja az, hogy mérsékelje az úgynevezett „másodlagos” mozgásokat; már most figyelmezteti a tagállamokat, hogy ténylegesen dolgozzanak menekültpolitikáik lehető legnagyobb fokú konvergenciájának megvalósításán;

2007. június 21., csütörtök

8. úgy ítéli meg, hogy az európai menekültügyi rendszeren végrehajtandó egyik javításnak a nagyobb szolidaritás érdekében abban kell állnia, hogy jobban elosztják az EU külső határain fekvő tagállamok között a terheket, és már most érdeklődéssel várja a Dublin II rendelet Bizottság általi értékelését és a Bizottság e területre irányuló esetleges javaslatait;

9. úgy ítéli meg, hogy figyelmet kell fordítani arra, hogy a menekült jogállás elismerésében illetékes köztisztviselők egy európai tanterven alapuló megfelelő képzésben részesüljenek, és lehetőség szerint kötelezővé kell tenni számukra a megfelelő képesítést vagy a megfelelő szintű végzettséget;

10. felszólít információs kampányok lebonyolítására a származási és tranzitországokban, amelyek során a lehetséges menedékkérőket tájékoztatják az illegális bevándorlás és a menekült jogállás elismerése megtagadásának következményeiről, a legális bevándorlás lehetőségeiről, a menedékjogi kérelem indokolt esetben történő benyújtásának lehetőségéről, valamint az emberkereskedelem és az illegális határátlépések veszélyeiről, különösen nők és a kíséret nélküli kiskorúak tekintetében;

11. felszólít az olyan személyekre alkalmazandó intézkedések tisztességes és gyors végrehajtására, akik nem kapták meg a menekült jogállást, illetve akiknek menekült jogállásukat visszavonták, és akik esetében további jogorvoslatra már nincs lehetőség, és arra, hogy a végrehajtás során teljes mértékben tartsák tiszteltben az emberi méltóságot és a hazatelepítendőket megillető alapvető jogokat; ezzel összefüggésben felszólít továbbá egy uniós hazatelepítési eljárás mielőbbi kidolgozására;

12. felszólít az olyan személyekre alkalmazandó intézkedések gyors és tisztességes végrehajtására, akik megkapták a menekült jogállást vagy humanitárius védelemben részesültek, ezzel lehetőséget teremtve a tisztességes életkörülmények, a társadalmi és politikai életbe való hatékony integráció és a fogadó közösség által hozott döntésekben való aktív részvétel előmozdítására;

13. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban hárítsa el a származási országokra vonatkozó közös adatbank bevezetésével összefüggésben felmerülő technikai és politikai nehézségeket; úgy véli, hogy az európai uniós adatbanknak nyitott rendszerként kell működnie, hogy az eljárásban érintett minden személy ugyanazon információkkal rendelkezzen az egyes kérelmek elbírálása során; reméli, hogy a soknyelvűség problémájára is sikerül gyakorlatias megoldást találni;

14. megjegyzi egyrészt az előző Bizottság erőfeszítéseit arra, hogy a 2005/85/EK irányelv 29. cikkében előírt rendelkezések szerint létre kívánta hozni a biztonságos harmadik országok listáját, másrészt ugyanakkor emlékeztet arra, hogy ezen irányelv hatályaon kívül helyezésére irányuló kereset ügyében a Bíróság még nem hozott ítéletet és felszólítja a Tanácsot, hogy vegye figyelembe ezen ellentmondásokat és határozatait ennek megfelelően hozza meg; rámutat továbbá, hogy a biztonságos harmadik ország fogalma nem mentesíti a tagállamokat a nemzetközi jog szerinti kötelezettségeik alól, különös tekintettel a genfi egyezményben a visszaküldés tilalma elvére és az egyes menedékjog iránti kérelmek egyéni elbírálására vonatkozóan megállapított rendelkezésekre;

15. úgy ítéli meg, hogy a menekültügy terén megvalósítandó gyakorlati együttműködéssel kapcsolatos tevékenységek koordinálása továbbra is a Bizottság feladata, amelynek ehhez megfelelő forrásokat kell biztosítani; kéri a Bizottságot, hogy a tevékenységek első szakaszában elért haladásról 2008 elején előterjesztendő jelentésében e megoldás mellett érveljen, és amennyiben más alternatívát kínál, indokolja, hogy miért látja szükségesnek egy új struktúra, nevezetesen az Európai Támogatási Hivatal létrehozását, miután a

2007. június 21., csütörtök

költség/haszon arányt is figyelembe kell venni; úgy véli, ha a Bizottság mégis létre kívánja hozni az Európai Támogatási Hivalt, szigorú kötelezettséget kell vállalnia a hivatal átláthatóságához és elszámoltathatóságához szükséges garanciák beépítésére;

16. felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt az UNHCR-rel, és biztosítsák számára a megfelelő támogatást, vezessék be a „minőség-kezdemenyezés” (Quality Initiative) gyakorlatát, és tegyék közzé e kezdeményezés eredményeit, hogy megismertessék a lakossággal a nemzetközi védelem iránti kérelmek feldolgozása terén követendő legjobb gyakorlatokat és ösztönözzenek azok alkalmazására;

17. elfogadhatatlannak tartja, hogy a menedékkérőket olyan körülmények között tartsák, amelyek megfosztják őket egyéni szabadságuktól;

18. hangsúlyozza a menedékjogot kérő családok, nők és gyermekek elkülönített fogadására alkalmas központok, valamint az idősök és a fogyatékkal élő személyek fogadására alkalmas fogadóközpontok létrehozásának szükségességét; kéri, hogy a 2003/9/EK irányelv végrehajtásának keretében történjen meg a fogadás feltételeinek értékelése; e tekintetben hangsúlyozza, hogy teljes mértékben ki kell használni az új Európai Menekültügyi Alap nyújtotta lehetőségeket;

19. üdvözli a Bizottság által azon tagállamok támogatására tervezett intézkedéseket, amelyekre nagy nyomás hárul, annak érdekében, hogy kezelni tudják a menedékkérők befogadásával és a menedékjog iránti kérelmek vizsgálatával kapcsolatos problémákat; különösen és elsősorban üdvözli különböző tagállamok szakértőiből álló szakértői csapatok kiküldetésére irányuló javaslatot;

20. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a Bizottság feladata a menekültügy terén elfogadott irányelvek alkalmazásának ellenőrzése, és e célból rendelkeznie kell a megfelelő forrásokkal, amelyek jelenleg viszont teljességgel elégtelenek egy ilyen átfogó feladat eredményes végrehajtásához; úgy ítéli meg, hogy az Unió e területre vonatkozó szavahihetősége és a közös menekültpolitika jövője forog kockán;

21. ösztönzi a Bizottságot, hogy könnyítse meg az olyan pénzügyi eszközökhöz való hozzáférést, mint például az Európai Menekültügyi Alap és az ARGO program, hogy a tagállamok vészhelyzet esetén gyorsan finanszírozáshoz juthassanak;

22. hangsúlyozza, hogy a menekültpolitika területén létrehozott közösségi jogok összessége uniós szinten egységes értelmezést és alkalmazást tesz szükségessé; úgy ítéli meg, hogy a menekültpolitika területén megkönnyíthető és felgyorsítható a harmonizáció, ha az Európai Bíróság elé a jelenlegi helyzettől eltérően a legfelsőbb nemzeti bíróságoktól eltérő bíróságok is terjeszthetnek ügyeket; ezért felszólítja a Tanácsot, hogy állítsa vissza a Bíróságot az előzetes döntéshozatal terén az EK-Szerződés IV. címe szerint megillető teljes hatásköröket; üdvözli a Bíróságnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések kezeléséről szóló vitadokumentumát⁽¹⁾, és ösztönzi a menekültügy és a bevándorlás terén felmerülő esetek sajátos jellegéhez igazodó eljárás szükségességéről folytatott vitát;

23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ 13272/06 sz. tanácsi dokumentum.